

Bilag 3.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

Under Rigsdagens Behandling af Forslaget til den nugældende Lov af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke indgav Bryggeriforeningens Bestyrelse i November 1910 til Regering og Rigsdag en motiveret Indstilling om af Lovforslaget at lade udgaa Bestemmelsen om, at Øl med $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover henregnes til stærke Drikke. Vor Indstilling blev imidlertid ikke taget til Følge.

Da Bestemmelsen ogsaa findes i § 3 i det i Folketinget den 28. Februar d. A. fremsatte Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke, tillader vi os paa ny at henlede Opmærksomheden paa, at det er ganske irrationelt at sammenstille vort hjemlige milde bayerske Øl med Drikke som Whisky og Brændevin, der indeholder 10—15 Gange saa megen Alkohol som Øl — saa meget mere som det bayerske Øl foruden at være et rent og uskadeligt Nydelsesmiddel tillige indeholder Næringsværdier.

At enhver umaadeholden Brug af et Nydelsesmiddel er uheldig, er selvindlysende; men alle Betragtninger, som skal støttes herpaa, kan jo i lige saa høj Grad bringes til Anvendelse paa Drikke eller andre Nydelsesmidler, der ikke indeholder Alkohol, men andre Stoffer, der med ikke mindre Berettigelse kan anses for skadelige ved overdreven Brug.

Kun ud fra et ensidigt Afholdsstandpunkt, der udelukkende vil Alkoholen til Livs og derfor har det absolutte Forbud som sit Maal, kan man forsvare at sidestille vort danske bayerske Øl, som er den store Befolknings daglige Maaltidsdrik og som saadan har fortrængt Brændevinen, med denne og tilsvarende stærke Drikke.

Af Bilag 15 til den Betænkning, som den anden Ædruelighedskommission har afgivet, fremgaar med største Tydelighed, at det bayerske Øl ikke giver Anledning til saadanne Misbrug eller medfører saadanne Virkninger, at der er nogen som helst fornuftig Grund til at behandle det som „stærk Drik“ og saaledes underkaste det de Undtagelsesbestemmelser, som Forslaget om saadanne Drikke indeholder.

I den Periode, i hvilken det midlertidige Forbud af 27. Februar 1917 imod Salg, Udskænkning m. m. af Spiritus var gældende, steg nemlig Forbruget af Øllet — hvis Alkoholindhold endnu paa det Tidspunkt ikke var indskrænket — med over $\frac{2}{3}$, og desuagtet gaar Indberetninger fra Politimestre og Institutioner, der særlig har at gøre med berusede Personer, saavel som fra Læger ud paa, at alle de Følger, som kan resultere af Misbrug af Alkohol, da var Genstand for betydelig Nedgang, ja delvis helt bortfaldt.

København, den 20. Maj 1919.

I Ærbødighed

I Bestyrelsen for Bryggeriforeningen

W. Arntz. J. A. Bie. B. Dessau. Carl Heise.

Vagn Jacobsen. Oscar Møller. Poul C. Poulsen.